

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Miroslava Čermáková

Název práce: Spolek Minerva a Eliška Krásnohorská

Vedoucí práce: PhDr. Milada Sekyrková, CSc.

Oponent: doc. PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

Obor a forma studia: Veřejná správa a spisová služba – prezenční bc.

Povinná kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení			
	1	2	3	4
Formální úprava a náležitosti práce		x		
Logická stavba a členění práce		x		
Jazyková a terminologická úroveň			x	
Adekvátnost použitých metod a způsob jejich použití		x		
Důkladnost zpracování (jdoucí do podrobností)			x	
Práce s literaturou (citace, poznámky)			x	
Práce s prameny (využití, citace, poznámky)			x	
Vymezení cíle a jeho naplnění			x	
Vlastní přínos studenta			x	

Celkové posouzení práce a zdůvodnění hodnocení:

Předkládaná bakalářská práce je věnována osobnosti Elišky Krásnohorské a jejímu podílu na založení spolku Minerva, kdy autorka sleduje primárně vztah Krásnohorské ke spolku od jeho založení až po její odchod ze spolku. Dalším cílem je pak v dané souvislosti pohled na historii dívčího vzdělávání a počátky ženské emancipace. Součástí práce je pak edice korespondence E. Krásnohorské s přítelem a blízkým spolupracovníkem Františkem Xaverem Prusíkem.

Co se týká zdrojů, vycházela autorka ze stávající literatury, dobového periodického tisku, z pramenů využila písemností uložených v Archivu hlavního města a Prahy a v Literárním archivu Památníku národního písemnictví.

Práce je členěna do tří oddílů, přičemž jádro práce a současně nejrozsáhlejší částí je třetí oddíl, věnovaný vlastnímu spolku Minerva, počínaje představením plánů na zřízení, přes vlastní založení, činnost v devadesátých letech až po vzdání se působení Krásnohorské ve spolku. Text doprovází sice řada citací z pramenů a dobového tisku (ty jsou navíc připojeny v přílohách), chybí ale hlubší zhodnocení činnosti. Některé informace by bylo vhodnější připojit v tabulkách (informace týkající se personální struktury).

Pokud jde o předcházející dva oddíly, první přináší pohled na postavení žen v minulosti, druhý je zaměřen na osobnost Elišky Krásnohorské. Byť má být první část pouze stručným vhladem do problematiky postavení žen, není zvolená koncepce nejšťastnější. V dané podobě je až příliš zkratkovitá, uvedené informace tak ne zcela odpovídají dobové realitě. Bylo by mnohem vhodnější, kdyby se autorka zaměřila pouze na 19. století a především městské prostředí, salony (včetně vzorů, přicházejících především z Francie, již zmiňuje velmi

okrajově) a prohloubila informace týkající se aktivit žen v oblasti spolkové činnosti a vzdělávání (opět alespoň v základní komparaci se situací v zahraničí)). Prohloubení by zasloužila i následující část, jež je věnována osobnosti E. Krásnohorské. Je škoda, že autorka zpracovala obě uvedené části pouze na základě literatury a nevyužila dostupných archivních pramenů, s nimiž pracovala pouze v rámci třetího oddílu.

Co se týká edice korespondence, chybí zcela ediční poznámka, která by vlastní edici předcházela a informovala o způsobu zpracování edičně zpřístupněné korespondence (transkripce či transliterace, míra učiněných úprav atd.). Jednotlivé dopisy jsou řazeny chronologicky, v souladu s edičními pravidly předchází každému dopisu záhlaví. Prakticky zcela ale chybí poznámkový aparát.

Autorka se, žel, nevyvarovala zcela zbytečných gramatických chyb (m. j. shoda podmětu s přísudkem), špatné interpunkce a řady další nepřesností, rušivé je střídavé užívání přítomného a minulého času.

Závěr: práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm dobře.

Doc. dr. Ivana Ebelová, CSc.

Viňon (Kantábrie), 31. srpna 2021